

N.F.S. Grundtvig “Thyre Dannebods Vise”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.7, november 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1817 (SJ: 306)

Andre udgaver

US *Udvalgte Skrifter* 3

PS *Poetiske Skrifter* 4

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Holger Berg og Klaus Nielsen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Anders Holm

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

|A:1 |US:392

Thyre Dannebods Vise.

¹ |PS:330 Danmark! deiligst Vang og Vænge,

Lukt med Bølgen blaa,

Hvor de vakkre, voxne Dreng

Kan i Leding gaae.

Alt mod Tydske, Svenske, Vender,

Hvor dem Gud og Konge sender;

Een Ting fattes ved den Have:

Ledet er af Lave.

² Belt og Sund lod Gud indhegne

Daners Liv og Lyst,

Bølgen alle vide Vegne

Værner Klint og Kyst;

Ingen Nabo som vil vinde,
Tør paa Danmark gaae i Blinde,
Fik vi Ledet hængt i Lave,
Lukket var vor Have.

3 |A:2 Meilfar-Sund os Fyen beskytter

Tryg staaer Møens Klint,
Ind til Gedsor ingen Rytter
Ride skal gesvindt;
|PS:331|Guldborg-Sund for Laaland gienner,
Øresund er Sællands Tjenner,
Saa har hver sit gode Lukke,
Alt maa Jylland sukke.

4 Holster, Vagrer, Lyneborger

Som en farlig Flod
Gjør os Jylland mange Sorger,
Styrte Strømme Blod,
|US:393|Lægges af maa slig Uvane,
Skam er det at lade rane
Saa vort Fæ, vort Gods, Formue,
Piil vi har og Bue.

5 Hør mig, sagde Dronning Thyre,

Ret kaldt Dannebod,
Hun som stod for Danmarks Styre,
Viis med Mandemod:
Gabet kan vi vel tillukke,
Saa vi os ei lade pukke
Af hver fremmed Løbeskytte,
Som har Lyst til Bytte.

6 |A:3 Alt fra Vesterstrand hin brede

Til Møsund i Sli
Vi os vil en Vold berede,
Gjør' en snever Sti;
Med Forlov! skal hver Mand sige,
Som vil ind ad Porten kige,
Derigiennem Ingen fare
Skal med stjaalne Vare.

7 Det var Ord som lod sig høre,

Fædres Land det gjaldt,
|PS:332|Faldt og i Kong Haralds Øre
Vel som overalt;
Da gik Bud om Land at melde:

Hvo for Dannemand vil giælde,
Møde flux med Vogn og Heste,
Danmark at befæste.

- 8 Fra hin østre Danmarks Side
Kom den Skonning skrap,
Her gad Sællandsfaren slide,
Kiøre rask om Kap;
Fynbo, Lollik kom med Jyden
Som sad næst og værst ved Gryden;
Ingen sig da glemde hjemme,
For det Værk at fremme.
- 9 |A:4 |US:394 Dannebod sig hjertlig glædde
Der hun Skaren saae,
Sagde høit: jeg nu tør vædde
Værket nok skal gaae,
Henter, Jyder, Ost og Kage,
Mens de Andre Muld mon age,
Kosten vil jer Umag spare
Hvis den Vold kan vare.
- 10 Skonningen tog til at grave
Alt fra Kattegat,
Frem til Hallingstæd, og lave
Volden høi og bradt,
Sex Gang otte Fod som ragest¹,
Fem Gang sex hvor den var lavest.
|PS:333 For det meste man dog naaede
Med den fem Gang otte.
- 11 Sællandsfar og Fynbo Resten
Reiste med en Fart,
|A:5 Jyden bredte Dug for Giæsten,
Ingen Ting blev spart,
Porte paa hver hundred Favne
Satte man, lod Taarn ei savne,
Fienderne som der tog Stade,
Tog for Hiemgiæld Skade.
- 12 At det Værk med Vold og Grave
Kunde skyndes fort,
Thyre lod et Bur sig lave
Over høien Port,
Der hun sad og saae saa vide
Hvordan Gierningen mon lide;

Rart sig Noget ret vil føie
Under fremmed Øie.

13 Efter Ønske voxde Volden

Danne-Virke stolt,
Mangen Tørning heel og holden
Har den flink udholdt,
|US:395|Thyre sagde: Gud nu frede
Volden fiin med Port og Lede!
Luun og Ly den Vangen yde!
Voldsmænd Trods den byde!

14 |A:6| Dannemark vi nu kan ligne

Ved en hegnet Vang,
Gud i Naade den velsigne
Mindes mild dens Trang!
|PS:334|Gid som Korn opvoxe Knegte,
Der med Fienden frisk tør fægte,
Og om Dannebod end tale
Naar hun er i Dvale²!

1

Ragest ☉: rankest, steilest. Jyderne sige endnu: *rav ret*, og *rav galt* er, som man veed, noget ganske almindeligt.

2

Denne Kæmpevise, som er den 38te i fjerde Part, har jeg ikke kunnet behandle slet saa læmpelig som den forrige, man tør dog haabe man ved Sammenligning skal finde jeg ikke har forgrebet mig paa den, og en Vise, der er i det Hele saa herlig, og baade *først* og *sidst* saa usigelig deilig, som kun Dannemænd kan føle, nænde jeg dog ikke længer at unddrage den Tjeneste jeg kunde yde.